

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Vndecima causa, quia Deus ostendit miraculis ne alios temerè iudicemus.
Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

CAPVT VNDECIMVM.

Decima causa vitandorum iudiciorum temerariorum est.

111. **Q**uia in Christum redundat iniuria, quam patiuntur temerè condemnati. In prato Spirit. cap. 65. scribitur de venerando sene B. Stephano Presbytero: *Quod cum aliquando recur illius grauer infirmaretur, ex qua infirmitate sancta illa anima migravit à corpore. coegerunt illum medicis carnem manducare. Erat autem illi frater secularis quidem sed valde religiosè. & secundùm Deum viuens. Factum est autem, cum carnes comederet Presbyter, superuenit frater eius secularis, vidensque illum rescentem carnibus, scandalizatus est, & valde contristatus; quod ex tanta abstinentia atque continentia (erat enim Monachus) in extremo vite sue tempore, ad comedendum carnes deuolutus esset. Mox ergo in extasi factus, vidit quendam dicentem sibi, quare sic de Presbytero scandalizatus es: quia illum vesci carnibus vidisti: Nescis, quia necessitate compulsus, & propter obedientiam id fecit: nempe propterea scandalizari non debuisti. Nam si merita & gloriam fratris tui videre cupis, retro conuertere, & vide. Conuersusque vidit fratrem suum crucifixum cum Domino. Atque ad eum is qui illi apparuerat: Ecce in qua gloria frater tuus est. Cur putamus tali viso ostensam innocentis Stephani temerè condemnati innocentiam: nisi ut Christus ostenderet, se quodammodo crucifixum, & in cruce pendentem torqueri, dum eius famuli iniquè iudicantur.*

112. **S.** Catharina Senensis accito ad se Confessario suo Raymundo (vtri ipsemet postea scripsit in eius vita) cum ei quædam illo die sibi à Domino reuelata exponeret, & grandia quædam & inusitata aliis referret, Raymundusque de quibusdam cogitaret apud se: Putasne vera esse omnia quæ dicit? simulque intendisset in faciem loquentis subito vidit faciem eius, in viri barbati faciem transformatam, qui fixis oculis in illum respiciens, valde illum terrefecit. Erat autem facies oblonga, ætatis mediæ, barba non prolixa, colore triticeo, maiestatem quamdam præferens, vnde manifestè se Dominum ostenderet. O, quis est qui, me respicit? Respondit virgo: Ille, qui est, his dictis mox facies illa disparuit, & facies Virginis rediit. Quod ipse Raymundus cum scripsisset sibi cõtigisse scribit: *se coram Deo securè loqui, quia ipse Deus & Pater Domini Nostri Iesu Christi scit, quia non mentior.*

113. **Sic** cum Maria Gabriella monialis dubitaret de extasibus Catharinæ Ricciæ Dominicanæ, aspiceretque eam in extasi raptam, vidit faciem Catharinæ mutatam in faciem Christi, & tunc Catharina apprehenso capite Gabrielæ & lateri suo applicato, dixit existens adhuc in extasi: *Credis tu me esse, Catharinam vel Iesum?*

idque ter interrogauit: cui Gabriella respondit: Iesum te esse credo. Et sic dubitatio illa euauit. Interrogata deinde Catharina, vnde profecta esset hæc in vultu eius mutatio? respondit: Non scio vos eum qui habitat in Domino, Dominum quoque habitare in eo?

CAPVT DVODECIMVM.

Vndecima causa esse potest

114. **Q**uia Deus miraculis ostendit ne temerè iudicemus. S. Ephrem, vt scribit Amphilocho, in vita S. Basilij to. 1. Surijs p. 15. 1. Ianuarij, cum Deo reuelante in eremo vidisset columnam ignis, vertice attingentem cælum, & vocem supernè allatam audiisset: *Ephram, Ephram, columna ignis quam vidisti magnus Basilus episcopus venisset ad magnam Ecclesiam Cæsareæ die Theophaniæ, conspecto Basilio in Ecclesiam procedente induto stola candida, Cleroque amictu candidis vestibus, desperabat visionis sibi ostensæ veritatem. Ita secum dicens: Nos qui portauimus pondus diei & æstus, nihil consecuti sumus; & hic tantis stipatus turbis, tantaque præditus dignitate, ignis columna estrid mihi quidem prodigiosum videtur. Eo talia cogitante, mittit Basilus semel ac iterum, qui Ephram in angulo latitantem ad se vocet, nominando eum, & cum occultas ei postea aperuisset eius cogitationes, & ante hoc vidisset linguam igneam loquentem per os Basilij, agnouit suum errorem.*

CAPVT DECIMVM TERTIVM.

Duodecima causa est

115. **Q**uia sæpe bona sunt vel ob necessarium finem fiunt, quæ videntur inexpertis mala. S. Philippus Nerijs teste Gallonio in eius vita lib. 1. anno 1551. solebat ante Sacrum, etiam tunc, dum se vestiebat sacris vestibus, distractionis vacare operibus, vt diuinos raptus, quos patiebatur, hac sui piâ distractione temperaret: quod tamen eius deuotionis ignarus, vitio attribuere potuisset.

CAPVT DECIMVM QVARTVM.

Nunc videndum est quando, & cui licet iudicare, vel non iudicare proximum.

116. **P**rima Regula. Res animi internas, à libero arbitrio hominis pendentes, nulli vnquam licet iudicare; quia hæc soli Deo notæ sunt: etiã Angelis ignotæ, nisi illas Deus reuelet. Tales sunt interni